

**SZEGEDI
ÜNNEPI
HETEK**

Adam: Giselle. A leningrádi Kirov balett vendégjátéka a dóm színpadon. Előadás este fél 9-től.

Szöke Tisza nemzetközi tánverseny az újszegedi Sportcsarnokban, este 7 órától.

„Tudománnyal a népert”, az akvarista szakkör jubileumi kiállítása a SZOTE Dóm téri Oktatási Intézetében, augusztus 21-ig.

I. Országos Táblaképfestészeti Biennále. Kiállítás a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában, és az Ifjúsági Házban.

Féner Tamás Balázs B-

la-díjas fotóművész és Kürti Mihály fotókiállítása a Bartók Béla Művelődési Központban, szeptember 4-ig.

Váró Márton szobrászművész alkotásai a Móra Ferenc Múzeum Kupola-galériájában, augusztus 20-ig.

Vankóné Dudás Juli népművész kiállítása a Juhász Gyula Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Szeged múltja, jelene, jövője — várostörténeti kiállítás a várkertben.

tfj. Lele József néprajzi gyűjteménye, Szeged-Tápcé, Vártó út 4.

Leningrádi balettművészek köszöntése

Fogadás a városi tanácsházán

Tegnap, pénteken délelőtt a szegedi városi tanácsházán köszöntötték a Leningrádi és az Októberi Forradalom Erdemrenddel kitüntetett Leningrádi Állami Akadémiai Kirov Opera- és Balettszínház Szegedre érkezett művészeinek vezetőit. A baráti beszélgetésen a leningrádi balettművészek képviselőiben megjelent Makszim Eduardovics Krasztvin, a színház igazgatója, Oleg Vinogradov főbalettmester, Viktor Fedotov karnagy, Igor Ivanov fődíszlettervező, Irina Kolpakova primabalerina és Szergej Berezsnoj szólistája. A leningrádi művészeket Papp Gyula, a városi tanács elnöke köszöntötte. Ott volt a találkozáson dr. Komócsin Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára, Török József, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára, Szabó Sándor, a megyei tanács elnöke.

Papp Gyula köszöntőjében hangsúlyozta, hogy nagy várakozással tekintenek a világhírű Kirov Balett vendégszereplésére. A baráti beszélgetés során szó esett a szabadtéri fél évszázados történetéről és arról a kultúrpolitikai misszióról, amelyet a Szegedi Ünnepi Hetek negyedszázada betölt. Elhangzott, hogy a szovjet művészek — mindenekelőtt a balett, a folklór

és az opera világhírű képviselői — rendszeresen fölléptek a dóm előtti színpadon és híveket szereztek ezeknek az internacionális műfajoknak. Adam Giselle című, romantikus ihletű, fantasztikus balettje először kerül erre a színpadra, ez csak fokozza a várakozásokat. Külön öröm, hogy Igor Ivanov eredeti díszleteiben szegedi zenekarral — élén Fedotov karnaggal — olyan világhírű művészek tolmácsolásában láthatják, mint a tegnap este föllépő Galina Mezenceva és Konsztantyin Zalinszkij és a ma esti előadás párosa, Irina Kolpakova és Szergej Berezsnoj.

Papp Gyula átadta a szovjet vendégeknek a kettős jubileumra megjelentetett kötetet és Szeged város emléklapját. Viszonzásként M. E. Krasztvin, a Kirov Opera- és Balettyüttes 200. évfordulójára megjelentetett albummal és emlékéremmel kedveskedett a vendéglátóknak. Elmondta, hogy ismét beigazolódott az a régi mondás, hogy jobb egyszer meglátni azt, amiről már sokszor hallottak: a szegedi Dóm tér csodálatos, architektúrája kivételesen nagyszerű. Szeretnék, ha azon a három estén, melyen színpadra lépnek, maradandó élményt szereznek a népes közönségnek.

A klasszika sem dogma

A koreográfus arcképvázlata

Kezében a Pravda, úgy kerül színpadra a Gala-thea, majd a háromfelvonásos Huszárballada következett, Tyihon Hrenykov zenéjére. A régi tangó címmel balettfilm készült, s a Scedrin-muzsikára, Szófiában is bemutatott A püpos lovacska pedig a legfrissebb művem.

Dmitrij Brjancev, a Kirov Balett koreográfusát 1957-ben vették föl a leningrádi balettintézetbe utána tíz éven át Moszkvában dolgozott. Közben „mellékesen” ugyanitt elvégezte a színvívészeti főiskolát is. Amikor koreográfusi „ars poeticájáról” kérdezem,

előbb elmosolyodik, majd gondterhelten pillant maga elé.

— Hát igen, nehéz kérdés. A koreográfusi munka (is) alkotó tevékenység, ami- ben az a fontos, hogy érthető és izgalmas legyen a közönségnek, amelynek és akiért minden történik. Egy- értelműnek hasson minden- kinek mindaz, amit el akarunk mondani, fel akarunk mutatni. Bármilyen koreog- ráfiát alkalmazok, arra tö- rekszem, hogy a kor, az akkori izlésvilág, az akkori táncnyelvet határozza meg mindenkörön a produkciót. Hiszen nem lehet például ugyanazon művészi nyelven „prezentálni” a Huszárbal- ladát és A régi tangót, vagy éppen Szegeddel a Hattyúk ta- vát. Ha a megfelelő fenti milióba helyezem mindezt, egyfajta tanulság szűrhető le: a klasszika sem lehet dogma. Semmikor, semmi- képp. Eszköz, attól függően, milyen célt akarok az egyik, vagy a másik koreográfiám- mal elérni. „Tisztán” klasz- zikus művet sokan és igen jól állítottak színpadra ed-

— Több balettet is ké- szítettem már, az elsőt itt, a Kirovnál. 1976-ban, ami- kor oda kerültem. Koreog- ráfianovellák volt a címe. Makszimova főszereplésével

— Több balettet is ké- szítettem már, az elsőt itt, a Kirovnál. 1976-ban, ami- kor oda kerültem. Koreog- ráfianovellák volt a címe. Makszimova főszereplésével

— Több balettet is ké- szítettem már, az elsőt itt, a Kirovnál. 1976-ban, ami- kor oda kerültem. Koreog- ráfianovellák volt a címe. Makszimova főszereplésével

Tehetség, szorgalom, azonosulás

Kettős portré a Royalban

Kezdjük a bemutatkozás- sal, s ez hadd legyen az újsá- gíró tiszte, mert a balett- művészek oly szerények, hogy nehezen állnak kötél- nek. Irina Kolpakova, a Szovjetunió állami díjjal kitüntetett népművész, Galina Uljanova után a másod- dik — s első aktív! — ba- lettos, aki a közelmúltban megkapta a Szocialista Munka Hőse kitüntető cí- met. Partnerre, akivel ma, szombaton este a Gisella fő- szerepében lép föl. Szergej Berezsnoj, az OSZSZK népmű- vést, kiváló szólistán- cos Úgy terveztem, párhu- zamos interjút készítek, az- az azonos kérdéseket teszek föl a balettpárosnak. Ime, a beszélgetés így zajlott.

— Visszaemlékezéseik sze- rint mikorra tehetők a tánc iránti vonzódásuk, mikor kötötték örök hűséget a ba- lettel?

Irina Kolpakova: Kisgyer- mek korban. Akkor, amikor a lányok mind arról álmo- doznak, hogy színésznők vagy táncosnők lesznek. Van, akinek az álma valóra vá- lik, van, aki elhesszegeti azokat, mások új vonzódá- sok körébe kerülnek. Szóval, én világeletemben balett- táncos szerettem volna lenni, az élet különös kegye folv- tán — no és rengeteg ta- nulás, keserves küzdelem árán — talán az lehetek.

Szergej Berezsnoj: A fiúk között kisebb a tánc iránti vonzódás, sőt, mondhatom, nem is mindig síkít gyer- mekkorban táncosnak ké- szülni. Én mégsem bántam meg. Mert aki vállalja en- nek a pályának minden ne- hézségét, kemény küzdelmét, az végül is megtalálja örö- mét, különleges szépségét.

— Úgy gondolom, kiváló iskolában, kiemelkedő tehet- séggel a balettművészetnek el lehet sajátítani egy na- gyon magas művészi szín- vonalát. Vajon mi az a vá- rázs, az a plusz, ami mégis kiemeli a legjobbakat a jók közül?

I. K.: Mint minden más művészet műveléséhez, a baletthez is tehetség, szor- galom, azonosulási képes- ség, belső tartalom szüksé- ges. Semmi sajátos adottsá- g, nincs szükség, harmóniát kell teremteni a tehetség, a fej, a láb és a szív között.

Sz. B.: Azért tanulni ren- geteget tanulni mégiscsak elengedhetetlen.

— Mióta táncolnak együtt, milyen partnernek ismerték meg egymást?

I. K.: Hat esztendeje tán- colunk együtt a legkülönbö- zőbb balettekben. Szergej kiváló partner, nélküle egy- szerűen nem tudnék táncol- ni — s kacag önfeledten, felhőtlenül.

Sz. B.: Hallotta, mit mon- dott, ezután próbálják meg másképp nyilatkozni?

— Melyek voltak legemlé- kezesebb szerepeik?

I. K.: Nem azért, mert Szegeden ezzel a darabbal vendégszereplünk, de a Giselle pályám egyik leg- szebb munkája. Ezenkívül

nagyon szerettem a Rómeó és Júliát, a Kővirágot, a Csipkerózsikát, a Hattyúk tavát.

Sz. B.: Hadd tegyem ehhez hozzá a Rajmondát, a Cho- peniánát és sok más közös munkát.

— Igen magas kitünteté- sek birtokosa Irina a társlu- lat 200 éves jubileuma alkalmával vehette át a legma- gasabb kitüntetést, a Szoc- ialista Munka Hőse címet, amelyet mindaddig előtte egyetlen balettos kapott még. Szergej az OSZSZK kiváló művésze.

I. K.: Sokat dolgozom, fanatikus embernek tartom magam. Mindig, azon igye- keztem, hogy ez a rövid időhöz kötött művészpá- lya minél teljesebben, minél gazdagabban, képességeim szerint minél magasabb szinten valósuljon meg. Bol- dog vagyok, hogy nemcsak a közönség és a szakma, de a vezetés figyelme is ráirá- nyult a munkámra — a kis kollektívánkra. A szere- tet és a figyelem megnyil- vánulásának érzem ezt a magas kitüntetést, de ószin- tén mondhatom, életemben nem történt semmi válto- zás. Ugyanúgy élek és dol- gozom, mint annak előtte, számomra minden fellépés azonos feladat, legyen az bármilyen mű és bárhol a világban, Leningrádban, To- kióban vagy Szegeden.

Sz. B.: Nem könnyű mun- ka a miénk, a színpad mű- vést, a közönség mérlegén méretik meg. S ez nagyszé- rű dolog. Ha az embert sze- retji a néző, akkor már ér- demes élni.

— A leningrádi Kirov Opera- és Balettszínház ar- ról világhíres, hogy leghi- rebben őrzi és ápolja a klasszikus hagyományokat, de ugyanakkor úttörő jelen- tőségű feladatot is vállal a modern balett színpadra ál- lítása és népszerűsítése ér- dekében. Önök milyen fel- adatot vállaltak ebben a rendkívül izgalmas, kétpólú- sú munkában?

I. K.: Balett-társulatunk elsődleges művészi feladaja valóban a klasszikus orosz örökség leghűségesebb ápo- lása, az értékek megőrzése, s az ezeken kisariadó új törekvések serkentése. Min- den alkalmat megragadunk, hogy ezt a mi általunk sze- retett és fontosnak ítélt ha-

gyományt minél szélesebb közönségrétegekkel megis- mertessük hazánkban és külföldön egyaránt. Nem vé- letlenül lehetett balettyüt- tesünknek hatalmas közön- ségsikere Párizsban és To- kióban, az Egyesült Álla- mokban és Afrika országai- ban. A klasszikus koreográ- fiák, a régi balettremekek mellett természetesen társlu- latunk nem zárkozik el a kísérletezéstől, az új törek- vések felkarolásától sem. Be- jart koreográfiáját például éppen párizsi közönség előtt vittük zajos sikerre.

Sz. B.: Egyszerűen hagyó- mány és korszerűség egy- aránt jellemzi munkánkat. — Úgy tűnik, Irina beszé- desebb, mint Szergej. Min- den interjúnál ez a gukora- lat?

I. K.: Szergej mindenben egyetért velem. Azért hall- gat, mert véleménye egye- zik. Csak akkor szól, ha más a megjövendése. Erre persze még alig volt példa. S addig, amíg csendes, nyugi van.

Sz. B.: A színpadon min- dig egyetértünk! — s nevet- nek a szegedi Royal Szálló napsütötte halljának pálmá- ja alatt.

Tandí Lajos

Népzeneészek a szélmalomnál

Néhány környékbeli ha- gyományörző együttes ba- ráti találkozásával kezdő- dött — s a népművészetek egésznapi színvonalas be- mutatójává alakult. A dor- rozsmai népzenei találkozó immár hagyományos ese- ménye a nyári ünnepi pro- gramnak. Az ideit vasárnap rendezik a helyi Petőfi Sán- dor Művelődési Ház. A helyszínen: nevezetes népi műemlék, a dorozsmai szél- malom környéke. A sze- replők: hagyományörző népi együttesek, zenekarok, néptánc- együttesek.

Az események: délelőtt 10 órakor kezdődik a népművészeti vásár, s tart este 6-ig. Délután 2-kor vonulnak a malomhoz a meg- hívott együttesek, a hevíz- gyórki asszonykórus, a föld- deáki citerazeneke, a Ga- lagonya együttes, a sándor-

falvi citerazeneke, a zá- kányszéki parasztkórus, az érdi asszonykórus, a ma- docsai népi együttes, a táp- péi népi együttes, a de- rozsmal tamburazeneke, a Dankó Pista citeraegyüttes, a kisteleki citerazeneke és az öregesertői népi együt- tes, valamint a Népművé- szet Mesterei: Kóka Roza- lia, Pribo-szky Mátyas, Gmurka Mihályné, Guszt. Pál, Bige József és Kónya György. A műsorvezető tisz- tét ifj. Lele József tölti be. Este 6 órától a művelődési házban a Szeged Tánc- együttes és az üllési Fonó együttes ad műsort. Utána: táncház. A művelődési ház- ban egyébként Mónus Fe- renc vásárhelyi fazekas, a Népművészet Mestere állít- ja ki munkáit. Tárlatát ma, szombaton délután 5 óra- kor nyitja meg Holler László, a vásárhelyi tanács elnökhelyettese.